<u>sajy@cs.technnion.ac.il</u> סאג'י חשב, סאג'י חשב

<u>מאריך ושעת הגשה:</u> 2/5/2022 בשעה 23:55

<u>אופן ההגשה:</u> בזוגות. אין להגיש ביחידים. ניתן להיעזר באתר הקורס למציאת שותפים.

הנחיות כלליות:

שאלות על התרגיל יש לפרסם באתר הפיאצה של הקורס תחת לשונית "wet 1":

- https://piazza.com/technion.ac.il/spring2022/234218 האתר:
- נא לקרוא את השאלות של סטודנטים אחרים לפני שמפרסמים שאלה חדשה, למקרה שנשאלה כבר. 💿
- נא לקרוא את המסמך "נהלי הקורס" באתר הקורס. בנוסף, נא לקרוא בעיון את כל ההנחיות בסוף מסמך זה.
 - התרגיל מורכב משני חלקים: יבש ורטוב.
- לאחר קריאת כלל הדרישות, יש לתכנן תחילה את מבני הנתונים על נייר. דבר זה יכול לחסוך לכם זמן רב.
 - לפני שאתם ניגשים לקודד את פתרונכם, ודאו כי יש לכם פתרון העומד <u>בכל</u> דרישות הסיבוכיות בתרגיל. תרגיל שאינו עומד בדרישות הסיבוכיות יחשב כפסול.
 - את הפתרון שלכם מומלץ לחלק למחלקות שונות שאפשר לממש (ולבדוק!) בהדרגתיות.
 - ."Programming Tips Session" המלצות לפתרון התרגיל נמצאות באתר הקורס תחת:
 - המלצות לתכנות במסמך זה <u>אינן</u> מחייבות, אך מומלץ להיעזר בהן.
 - העתקת תרגילי בית רטובים תיבדק באמצעות תוכנת בדיקות אוטומטית, המזהה דמיון בין כל העבודות הקיימות במערכת, גם כאלו משנים קודמות. לא ניתן לערער על החלטת התוכנה. התוכנה אינה מבדילה בין מקור להעתק! אנא הימנעו מהסתכלות בקוד שאינו שלכם.
 - בקשות להגשה מאוחרת יש להפנות למתרגל האחראי בלבד בכתובת: <u>barakgahtan@cs.technion.ac.il</u>.

הקדמה:

קבוצת סטודנטים בוגרי הקורס מבנה נתונים החליטו לחפש משרות סטודנט בחברות ההייטק שונות. על מנת לוודא שהם מתקבלים לעבודות עם השכר השווה ביותר, הם החליטו לבנות מערכת שתאפשר להם לאסוף סטטיסטיקות על השכר של עובדים קיימים אחרים בחברות אלו. לכל עובד יש שכר ודרגה, והוא מיוצג ע״י מזהה מספרי ייחודי (לשמירה על הפרטיות שלו). עבור כל חברה, המערכת תתחזק את שווי המניות שלה ואת קבוצת העובדים שמועסקים בה.

חזון הסטודנטים הוא לבנות את המערכת בעזרת חוזים חכמים על רשת הבלוקצ'יין של אית'ריום, אך לפני שהם עושים זאת, הם החליטו לבנות אותה באמצעות פתרון פשוט באמצעות הכלים העומדים לרשותם לאחר מהקורס.

<u>דרוש מבנה נתונים למימוש הפעולות הבאות:</u>

void* Init()

מאתחלת מבנה נתונים ריק. תחילה אין במערכת חברות הייטק או עובדים.

<u>פרמטרים</u>: אין

:ערך החזרה

. מצביע למבנה נתונים ריק או NULL במקרה של כישלון בהקצאת זיכרון

.סיבוכיות זמן: O(1) במקרה הגרוע

StatusType AddCompany(void *DS, int CompanyID, int Value)

הוספת חברה חדשה עם המזהה CompanyID ושווי התחלתי Value. תחילה החברה אינה מכילה עובדים.

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים. DS

מזהה החברה החדשה. CompanyID

Value השווי ההתחלתי של החברה.

<u>ערך החזרה:</u>

.ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון

 $.Value \le 0$ או $CompanyID \le 0$, DS == NULL אם INVALID INPUT

הוא מזהה של חברה קיימת במערכת. CompanyID אם FAILURE

במקרה של הצלחה. SUCCESS

. מספר החברות מספר הוא מספר הגרוע, כאשר k במקרה הגרוע במקרה מספר חברות מספר חברות.

StatusType AddEmployee(void *DS, int EmployeeID, int CompanyID, int Salary, int Grade)

הוספת עובד חדש עם מזהה EmployeelD ששייך לחברה CompanyID עם שכר EmployeelD ודרגה

<u>פרמטרים</u>:

DS מצביע למבנה הנתונים.

EmployeeID מזהה העובד שצריך להוסיף. מזהה החברה של העובד. CompanyID

השכר ההתחלתי של העובד. Salary Grade

הדרגה ההתחלתית של העובד.

ערך החזרה:

ALLOCATION ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון.

 $Salary \leq 0$, Company ID ≤ 0 , Employee ID ≤ 0 , DS == NULL אם INVALID INPUT

.Grade < 0 או

אם קיים כבר עובד עם מזהה EmployeeID או שהחברה עם המזהה **FAILURE**

לא קיימת. CompanyID

SUCCESS במקרה של הצלחה.

סיבוכיות k-ו במערכת, ו-k במקרה הגרוע, כאשר n הוא מספר הגרוע, במקרה הגרוע, סיבוכיות מספר העובדים במערכת, ו-k

במערכת.

StatusType RemoveEmployee(void *DS, int EmployeeID)

העובד בעל המזהה EmployeeID יוצא לפנסיה, וצריך למחוק אותו מהמערכת.

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים.

מזהה העובד שיש למחוק מהמערכת. **EmployeeID**

<u>ערך החזרה:</u>

DS

ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון.

 $.EmployeeID \leq 0$ או DS == NULL אם INVALID INPUT

FAILURE אם אין עובד עם מזהה EmployeeID.

SUCCESS במקרה של הצלחה.

. מערכת במערכת במערכת

StatusType RemoveCompany(void *DS, int CompanyID)

החברה בעלת המזהה CompanyID פושטת רגל ולכן צריך למחוק אותה מהמערכת.

אם קיימים עובדים בחברה בעת הפשיטה, אזי לא ניתן למחוק את החברה, והיא נשארת במערכת, לכן הפעולה

נכשלת.

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים. DS

מזהה החברה שיש להסיר מהמערכת. CompanyID

:ערך החזרה

ALLOCATION ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון.

 $.CompanyID \le 0$ או DS == NULL אם INVALID INPUT

אם אין חברה עם מזהה CompanyID או שהחברה מכילה עובדים. **FAILURE**

SUCCESS במקרה של הצלחה.

. סיבוכיות k הוא מספר החברות, במקרה הגרוע, במקרה חברות סיבוכיות מספר חברות.

StatusType GetCompanyInfo(void *DS, int CompanyID, int *Value, int *NumEmployees)

יש להחזיר את שווי החברה בעלת CompanyID, ומספר העובדים שעובדים בה.

<u>פרמטרים</u>:

מצביע למבנה הנתונים. DS

מזהה החברה שרוצים את המידע עליה. CompanyID

אביע למשתנה שיעודכן לשווי החברה הנוכחי במקרה הצלחה. Value

מצביע למשתנה שיעודכן למספר העובדים הנוכחי בחברה במקרה הצלחה. NumEmployees

ערך החזרה:

ALLOCATION ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון.

או NumEmployees == NULL ,Value == NULL ,DS == NULL אם INVALID_INPUT

 $.CompanyID \leq 0$

.CompanyID אם אין חברה עם FAILURE

במקרה של הצלחה. SUCCESS

. מספר החברות ממור במקרה הגרוע, כאשר k במקרה במקרה ממור במקרה מחברות מוברות מחברות מחברות מחברות מוברות מחברות מחברות מחברות מוברות מוברות מוברות מוברות מוברות

StatusType GetEmployeeInfo(void *DS, int EmployeeID, int *EmployerID, int *Salary, int *Grade)

יש להחזיר את מזהה המעסיק, השכר והדרגה הנוכחיים לעובד EmployeeID.

<u>פרמטרים</u>:

DS מצביע למבנה הנתונים.

מזהה העובד שרוצים את המידע עליו. EmployeeID

מצביע למשתנה שיעודכן למזהה החברה בה העובד מועסק במקרה הצלחה. EmployerID

מצביע למשתנה שיעודכן לשכר הנוכחי לעובד במקרה הצלחה. Salary

מצביע למשתנה שיעודכן לדרגת העובד הנוכחית במקרה הצלחה. Grade

<u>ערך החזרה:</u>

במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון ALLOCATION_ERROR

Salary == NULL, EmployerID == NULL, DS == NULL אם INVALID_INPUT

 $.EmployeeID \le 0$ או Grade == NULL

.EmployeeID אם אין עובד עם FAILURE

SUCCESS במקרה של הצלחה.

סיבוכיות זמן: $O(\log n)$ במקרה הגרוע, כאשר n הוא מספר העובדים במערכת.

StatusType IncreaseCompanyValue(void *DS, int CompanyID, int ValueIncrease)

שווי המניות של החברה בעלת מזהה CompanyID עולה, והוא כעת הערך הקודם בתוספת ValueIncrease

<u>פרמטרים</u>:

DS מצביע למבנה הנתונים.

מזהה החברה שיש להעלות לה את השווי. CompanyID

. אתוספת לשווי החברה ValueIncrease

<u>ערך החזרה:</u>

.ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון

 $.ValueIncrease \le 0$ או $CompanyID \le 0$,DS == NULL אם INVALID_INPUT

.CompanyID אם אין חברה עם מזהה FAILURE

במקרה של הצלחה. SUCCESS

סיבוכיות k הוא מספר הגרוע, במקרה במקרה $O(\log k)$ במקרה סיבוכיות מון:

StatusType PromoteEmployee(void *DS, int EmployeeID, int SalaryIncrease, int BumpGrade)

העובד עם מזהה EmployeeID מקבל העלאת שכר בגובה

בנוסף, אם BumpGrade>0, אזי דרגת העובד עולה בדרגה אחת, אחרת נשארת כפי שהיא.

<u>פרמטרים</u>:

DS מצביע למבנה הנתונים.

מזהה העובד שקיבל העלאה. EmployeeID

התוספת לשכר העובד. SalaryIncrease

.0-העובד עולה דרגה אם פרמטר זה גדול מ BumpGrade

<u>ערך החזרה:</u>

.ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון

 $SalaryIncrease \leq 0$ או $EmployeeID \leq 0$, DS == NULL אם INVALID INPUT

.EmployeeID אם אין עובד עם מזהה FAILURE

במקרה של הצלחה. SUCCESS

. מערכת במערכת במערכת

StatusType HireEmployee(void *DS, int EmployeeID, int NewCompanyID)

העובד עם מזהה EmployeeID עובר לחברה אחרת עם מזהה EmployeeID

<u>פרמטרים</u>:

מצביע למבנה הנתונים. DS

ברה. EmployeeID

. מזהה החברה אליה העובד עובר NewCompanyID

<u>ערך החזרה:</u>

.ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון

 $NewCompanyID \leq 0$ או $EmployeeID \leq 0$, DS == NULL אם INVALID INPUT

אין חברה קיימת עם מזהה EmployeeID, אין חברה קיימת עם מזהה FAILURE

או שהעובד נמצא כבר בחברה זו. NewCompanyID

במקרה של הצלחה. SUCCESS

. מספר החברות מספר הוא מספר העובדים במערכת ו-k הוא מספר הגרוע, כאשר מחברות. במקרה הגרוע, כאשר מחברות. במקרה הגרוע, כאשר מחברות.

StatusType AcquireCompany(void *DS, int AcquirerID, int TargetID, double Factor)

החברה בעלת המזהה AcquirerID רוכשת את החברה TargetID.

כדי שתוכל לבצע את הרכישה, שווי המניות של החברה הרוכשת צריך להיות לפחות פי-10 משווי החברה הנרכשת. החברה TargetID מפסיקה להתקיים והעובדים שלה כעת עובדים של

השווי של AcquirerID נהיה סכום שווי שתי החברות לפני הרכישה כפול פקטור Factor, מעוגל לשלם בערך תחתון. למשל: אם לפני האיחוד היה שווי החברות 10 ו-1007 והיה איחוד עם פקטור 1.66 אז השווי החדש של החברה .(10 + 1007) * 1.66 = 1688.22 כי: 1688 כי:

פ<u>רמטרים</u>:

DS מצביע למבנה הנתונים.

AcquirerID מזהה החברה הרוכשת. מזהה החברה הנרכשת. **TargetID**

הפקטור שכופלים בו את שווה החברה החדשה. Factor

<u>ערך החזרה:</u>

ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון.

 $TargetID \leq 0$, $AcquirerID \leq 0$, DS == NULL אם INVALID INPUT

Factor < 1.00 או TargetID == AcquirerID

FAILURE אם אין חברה עם מזהה AcquirerID, אין חברה עם מזהה שם אין חברה עם מזהה

שהרכישה אינה יכולה להתבצע.

במקרה של הצלחה. **SUCCESS**

 $n_{AcquirerID}$ במקרה הוא מספר הוא במקרה הגרוע, כאשר k במקרה הגרוע, במקרה חברות. $O(\log k + n_{AcquirerID} + n_{TargetID})$ ו- בהתאמה, הם כמות העובדים בחברה הרוכשת והנרכשת, בהתאמה $n_{TargetID}$ -ו

StatusType GetHighestEarner(void *DS, int CompanyID, int *EmployeeID)

אם CompanyID>0, הפעולה מחזירה את העובד עם השכר הכי גבוה מבין העובדים בחברה.

אם קיים יותר מעובד אחד עם אותו שכר, מחזירים את זה עם המזהה הנמוך ביותר מבניהם.

אם CompanyID<0, הפעולה תחזיר את העובד עם השכר הכי גבוה (ומזהה קטן ביותר במקרה של שוויון), מבין כל העובדים הקיימים במערכת.

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים. DS

CompanyID מזהה החברה הרצויה.

מצביע למשתנה שיעודכן למזהה העובד המרוויח הכי הרבה במקרה הצלחה. **EmployeeID**

:ערך החזרה

במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון. ALLOCATION_ERROR

INVALID INPUT .CompanyID == 0 או EmployeeID == NULL אם .DS == NULL

אם מזהה זה, או אם. CompanyID>0 אם **FAILURE**

ואין עובדים בחברה עם מזהה זה או אם CompanyID > 0

ואין עובדים מערכת CompanyID < 0

במקרה של הצלחה. **SUCCESS**

A במקרה הגרוע, כאשר $O(\log k)$, אז הגרוע, במקרה הגרוע, במקרה הגרוע, כאשר א הגרוע, כאשר א היבוע, כאשר א סיבוכיות $O(\log k)$

מספר החברות.

StatusType GetAllEmployeesBySalary(void *DS, int CompanyID, int **Employees, int *NumOfEmployees)

אם CompanyID>0, הפעולה מחזירה את המזהים של העובדים בחברה ממוינים <mark>בסדר <u>יורד</u> לפי שכר העובד.</mark>

אם קיים יותר מעובד אחד עם אותו שכר, המזהים מוחזרים <mark>בסדר <u>עולה</u> לפי המזהה שלהם.</mark>

אם CompanyID<0, הפעולה מחזירה את המזהים של העובדים בכל המערכת באותו הסדר כפי שפורט למעלה.

<u>פרמטרים</u>:

מצביע למבנה הנתונים. DS

CompanyID מזהה החברה הרצויה.

מצביע למערך המזהים ממוינים (לפי הסדר שהוגדר) במקרה הצלחה Employees מצביע למשתנה שיעודכן למספר המזהים במערך במקרה הצלחה.

<u>ערך החזרה</u>:

במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון. ALLOCATION_ERROR

Employees == NULL, DS == NULL אם INVALID_INPUT

.CompanyID == 0 או NumOfEmployees == NULL

CompanyID > 0 אם CompanyID > 0 אם FAILURE

ואין עובדים און עובדים בחברה עם מזהה או אם CompanyID < 0 ואין עובדים

מערכת.

SUCCESS במקרה של הצלחה.

סיבוכיות זמן: אם 0 < CompanyID < 0, אז O(n) במקרה הגרוע, כאשר n הוא מספר העובדים במערכת. אחרת, $O(\log k + n_{CompanyID})$ זה מספר העובדים בחברה. בחברה במקרה הגרוע, כאשר $n_{CompanyID}$ זה מספר העובדים בחברה בקוד שניתן שימו לב: אתם צריכים להקצות את מערך הפלט בגודל המתאים בעצמכם בעזרת malloc, הוא ישוחרר בקוד שניתן לכם עם free.

StatusType GetHighestEarnerInEachCompany(void *DS, int NumOfCompanies, int **Employees)

עבור NumOfCompanies החברות בעלות <mark>המזהים <u>הנמוכים</u> ביותר מבין החברות <u>המעסיקות עובדים,</u> הפעולה מכניסה לרשימה את מזהה העובד עם <u>השכר הכי <mark>גבוה</mark></u> מבין העובדים בחברה, אם קיים יותר מעובד אחד עם אותו שכר, מחזירים את העובד עם <u>המזהה הנמור</u> ביותר מבינם.</mark>

המזהים של העובדים במערך הפלט יהיו ממוינים בסדר <u>עולה</u> לפי מזהה החברה בה כל אחד עובד.

למשל: נניח ובמערכת 5 חברות: 1,2,3,4,5 כאשר חברות 1,3,5 מעסיקות עובד אחד לפחות. וביקשנו את המרוויחים ביותר המרוויחים ביותר עבור 2 החברות הראשונות, אז יוחזר מערך באורך 2 שמכיל את מזהי העובדים המרוויחים ביותר של חברות 1 ו-3 (בסדר הזה).

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים. DS

NumOfCompanies מספר החברות עם מזהים נמוכים ביותר הדרוש.

מצביע למערך המזהים ממוינים (לפי הסדר שהוגדר) במקרה הצלחה. Employees

<u>ערך החזרה:</u>

.ALLOCATION_ERROR במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון

או Employees == NULL אם INVALID_INPUT

.NumOfEmployees < 1

NumOfCompanie-אם מספר החברות עם לפחות עובד אחד קטן מ

במקרה של הצלחה. SUCCESS

-ו במקרה הוא מספר החברות וווא מספר החברות וווא מספר החברות וווא מספר החברות ווווי מספר החברות ווווי מספר החברות ווווי מספר החברות ווווי מספר החברות וווויים מספר החברות וווויים מספר החברות ווווויים מספר החברות וווויים מספר החברות וווויים מספר החברות ווווויים מספר החברות וווויים מספר החברות מווויים מספר החברות וווויים מספר החברות וווויים מספר החברות וווויים מספר החברות וווויים מספר החברות מוויים מוויים מספר החברות מוויים מוויים מוויים מוויים מוויים מוויים מוויים מוו

. אהחזיר). זה הפרמטר לפונקציה (מספר המזהים שיש להחזיר). NumOfCompanies

<u>שימו לב:</u> אתם צריכים להקצות את מערך הפלט בגודל המתאים בעצמכם בעזרת malloc, הוא ישוחרר בקוד שניתן לכם עם free.

StatusType GetNumEmployeesMatching(void *DS, int CompanyID, int MinEmployeeID, int MaxEmployeeID, int MinSalary, int MinGrade, int *TotalNumOfEmployees, int *NumOfEmployees) אם CompanyID>0, הפעולה מחזירה שני מספרים:

- 1. TotalNumOfEmployees יכיל את מספר העובדים בחברה TotalNumOfEmployees ולכל את מספר העובדים בחברה MinEmployeelD ולכל היותר לפחות לפחות שמזהה העובד שלהם הוא
- 12. מבין עובדים אלו, NumOfEmployees יכיל את מספר העובדים ששכרם לפחות MinSalary ודרגתם לפחות MinGrade ...

אם CompanyID<0, הפעולה תחזיר את אותן הדרישות אך מבין כל העובדים במערכת.

ייתכן שמבין העובדים הקיימים (בחברה או בכלל) אין עובדים עם מזהה מתאים, במצב זה יוחזר 0 בשני הפלטים, והוא ייחשב כהצלחה.

למשל: נניח שחברה מעסיקה 3 עובדים עם השלשות: [(1, 10, 3), (2, 5, 7), (3, 5, 3)] של (ID, Salary, Grade). אז קריאה לפונקציה עם MinGrade=5- MinSalary=3 ,MaxEmployeeld=4 ,MinEmployeelD=2 תחזיר ב- NumOfEmployees את 2 וב-NumOfEmployees

פרמטרים:

מצביע למבנה הנתונים. DS

CompanyID מזהה החברה הרצויה.

מזהה העובד המתאים המינימלי. MinEmployeeID

מזהה העובד המתאים המקסימלי. MaxEmployeeID

השכר המינימלי של עובד מתאים. MinSalary הדרגה המינימלית של עובד מתאים. MinGrade

מצביע למשתנה שיעודכן למספר העובדים עם מזהה מתאים במקרה הצלחה. TotalNumOfEmployees

מצביע למשתנה שיעודכן למספר העובדים שבנוסף שכר ודרגתם מתאימה NumOfEmployees

במקרה הצלחה.

<u>ערך החזרה:</u>

במקרה של בעיה בהקצאה/שחרור זיכרון ALLOCATION_ERROR

TotalNumOfEmployees == NULL , DS == NULL אם INVALID_INPUT

,CompanyID == 0 ,NumOfEmployees == NULL

MinSalary < 0, MaxEmployeeID < 0, MinEmployeeID < 0

.MinEmployeeID > MaxEmployeeID או MinGrade < 0

CompanyID > 0 אם CompanyID > 0 אם FAILURE

ואין עובדים CompanyID<0 ואין עובדים בחברה עם מזהה זה או אם

מערכת.

במקרה של הצלחה. SUCCESS

סיבוכיות זמן: אם CompanyID<0, אז (CompanyID C זה מספר העובדים (מכלל העובדים) שהמזהה שלהם מספר העובדים (מכלל העובדים) שהמזהה שלהם מספר העובדים במערכת ו- TotalNumOfEmployees זה מספר העובדים במערכת במערכת במערכת $O(\log k + \log n_{CompanyID} + TotalNumOfEmployees)$ במקרה מחשר מספר הוא מספר החברות, כאשר $n_{CompanyID}$ זה מספר העובדים בחברה ו- TotalNumOfEmployees מספר העובדים (מהחברה) שהמזהה שלהם מתאים, המוחזר מהפונקציה.

void Quit(void **DS)

הפעולה משחררת את המבנה (את כל הזיכרון אותו הקצאתם). בסוף השחרור יש להציב ערך NULL ב-DS. <u>פרמטרים</u>:

מצביע למבנה הנתונים.

ַ DS <u>ערך החזרה</u>:

אין

. הוא מספר הוא הכולל ו-O(n+k) במקרה הגרוע, כאשר n במקרה הגרוע, במקרה מיבוכיות O(n+k)

:Init/Quit הערה לגבי

הקלט של התוכנית עשוי להכיל פקודות לפני Init ו/או אחרי Quit. בשני המקרים, המצביע DS שהפונקציה תקבל יהיה NULL ולכן מחזירים את הערך הדרוש כפי שמצוין בכל פונקציה. ניתן להניח כי קובץ הקלט יכיל את הפעולה NULL ואח״כ את הפעולה Quit, עם אפס או יותר פעולות אחרות (שאינן מאלו) לפני האתחול, אחרי השחרור וביניהם. למרות שזה לא ייבדק, תשימו לב שתכנון תקין של מבנה הנתונים אמור לאפשר יצירה ״במקביל״ של שני מופעים בלתי תלויים (או יותר) של מבנה הנתונים שלכם ועבודה בהם בלי שיפריעו אחד לשני בכלל.

סיבוכיות מקום:

סיבוכיות המקום הדרושה עבור מבנה הנתונים היא O(n+k) במקרה הגרוע, כאשר ח הוא מספר העובדים ו-k הוא מספר החברות. כלומר בכל רגע בזמן הריצה, צריכת המקום של מבנה הנתונים תהיה לינארית בסכום מספרי העובדים והחברות במערכת.

סיבוכיות המקום הנדרשת עבור כל פעולה (כלומר, זיכרון ״העזר״ שכל פעולה משתמשת בו) אינה מצוינת לכל פעולה לחוד, אך אסור לעבור את סיבוכיות המקום הדרושה שמוגדרת לכל המבנה.

ערכי החזרה של הפונקציות:

בכל אחת מהפונקציות (עם ערך חזרה), ערך ההחזרה שיוחזר ייקבע לפי הכלל הבא:

- תחילה, יוחזר INVALID_INPUT אם הקלט אינו תקין.
- בכל שלב בפונקציה, אם קרתה שגיאת הקצאה/שחרור יש להחזיר ALLOCATION_ERROR. מצב זה אינו צפוי אלא באחד משני מקרים (לרוב): באמת השתמשתם בקלט גדול מאוד ולכן המבנה ניצל את כל הזיכרון במערכת, או שיש זליגת זיכרון בקוד.
 - אם קרתה שגיאה אחרת, כפי שמצוין בכל פונקציה, יש להחזיר מיד FAILURE <u>מבלי</u> לשנות את מבנה הנתונים.
 - .SUCCESS אחרת, יוחזר

<u>הנחיות:</u> חלק יבש:

- החלק היבש הווה חלק מהציון על התרגיל כפי שמצוין בנהלי הקורס.
- לפני מימוש הפעולות בקוד יש לתכנן היטב את מבני הנתונים והאלגוריתמים ולוודא כי באפשרותכם לממש את הפעולות בדרישות הזמן והזיכרון שלעיל.
 - הגשת החלק הרטוב מהווה תנאי הכרחי לקבלת ציון על החלק היבש, כלומר, הגשה בה יתקבל אך ורק חלק יבש תגרור ציון 0 על התרגיל כולו.
- יש להכין מסמך הכולל תיאור של מבני הנתונים והאלגוריתמים בהם השתמשתם בצירוף הוכחת סיבוכיות הזמן והמקום שלהם. מבנה מסמך (מומלץ):
 - 1. הציגו את מבנה הנתונים בצורה כללית:
 - מה הם מבני הנתונים הבסיסיים שמימשתם. (למשל: עץ AVL שתומך בפעולות: x,y,z)
 - ממה מבנה הנתונים הכולל שלכם מורכב ואיך החלקים השונים קשורים אחד לשני. (למשל: עץ a,b,c ששדה b בשם m מסוג A עם שדות A,b,c ששדה b
 - י רצוי ומומלץ להיעזר בציור בחלק זה.
 - אם חלקים מסוימים משמשים לפעולה ספציפית, להזכיר זאת.
- חלק זה עומד בפני עצמו וצריך להיות מובן לקורא גם לפני העיון בקוד. אין צורך לתאר את כל הקוד ברמת המשתנים, הפונקציות והמחלקות, אלא ברמה העקרונית.
 - 2. עבור כל אחת מהפעולות הנדרשות:
- הסבירו כיצד מימשתם אותה בעזרת מבני הנתונים שתיארתם. במקרה שהפעולה משנה את מבנה m הנתונים, להסביר את השינויים שמבצעים על מבני הנתונים שתיארתם. (למשל: מחפשים בעץ m את מפתח k ועושים z, מכניסים צומת לעץ n עם q) (כמה משפטים, כתלות בפעולה)
 - י ניתן להתמקד במקרי ההצלחה וכישלון. אין צורך לפרט על קלט לא חוקי, זה ייבדק בחלק הרטוב.
 - הוכיחו את סיבוכיות הזמן של הפעולה.
 - 3. הוכיחו שמבנה עומד בדרישת סיבוכיות המקום ושכל הפעולות הנדרשות עומדות בסיבוכיות מקום זו.
 - החסמים הנתונים בתרגיל הם לא בהכרח הדוקים ולכן יכול להיות שקיים פתרון בסיבוכיות טובה יותר. מספיק להוכיח את החסמים הדרושים בתרגיל.
- רמת פירוט: יש להסביר את כל הפרטים שאינם טריוויאליים ושחשובים לצורך מימוש הפעולות ועמידה בדרישות הסיבוכיות. אין לדון בפרטים טריוויאליים (הפעילו את שיקול דעתכם בקשר לזה, ושאלו את האחראי על התרגיל אם אינכם בטוחים). אין לצטט קטעים מהקוד כתחליף להסבר. אין צורך לפרט אלגוריתמים שנלמדו בכתה. כמו כן, אין צורך להוכיח תוצאות ידועות שנלמדו בכתה, אלא מספיק לציין בבירור לאיזו תוצאה אתם מתכוונים.

חלק רטוב:

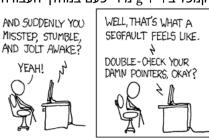
- _ מומלץ לממש תחילה את מבני הנתונים בצורה הכללית ביותר ורק אז לממש את הפונקציות הנדרשות בתרגיל.
- אנו ממליצים בחום על מימוש Object Oriented, ב++2, מימוש כזה יאפשר לכם להגיע לפתרון פשוט וקצר יותר לפונקציות אותן עליכם לממש ויאפשר לכם להכליל בקלות את מבני הנתונים שלכם (זכרו שיש תרגיל רטוב נוסף בהמשך הסמסטר). על מנת לעשות זאת הגדירו מחלקה, נאמר EmployeeManager, וממשו בה את דרישות התרגיל. אח"כ, על מנת לייצר התאמה לממשק ה C ב library1.cpp, ממשו את library1.cpp באופן הראי

על הקוד להתקמפל על csl3 באופן הבא:

g++ -std=c++11 -DNDEBUG -Wall *.cpp

עליכם מוטלת האחריות לוודא קומפילציה של התכנית ב++9. אם בחרתם לעבוד בקומפיילר אחר, מומלץ לקמפל ב++9 מידי פעם במהלך העבודה.

הערות נוספות:

- חתימות הפונקציות שעליכם לממש ומספר הגדרות נמצאים בקובץ library1.h
 - קראו היטב את הקובץ הנ"ל, לפני תחילת העבודה.
 - אין לשנות את הקבצים אשר סופקו כחלק מהתרגיל, **ואין להגיש אותם**.
- עליכם לממש בעצמכם את כל מבני הנתונים (למשל אין להשתמש במבנים של STL ואין להוריד מבני נתונים מהאינטרנט). כחלק מתהליך הבדיקה אנו נבצע בדיקה ידנית של הקוד ונוודא שאכן מימשתם את מבני הנתונים שבהם השתמשתם.
 - י בפרט, אסור להשתמש ב-std::pair ,std::vector ,std::iterator, או כל אלגוריתם של
 - ניתן להשתמש במצביעים חכמים (Shared_ptr כמו Smart pointers), בספריית math או בספריית
- חשוב לוודא שאתם מקצים/משחררים זיכרון בצורה נכונה (מומלץ לוודא עם valgrind). לא חייבים לעבוד עם מצביעים חכמים, אך אם אתם מחליטים כן לעשות זאת, לוודא שאתם משתמשים בהם נכון. (תזכרו שהם לא פתרון קסם, למשל, כאשר יוצרים מעגל בהצבעות)
 - שגיאות של ALLOCATION_ERROR בד״כ מעידות על זליגה בזיכרון. ■
 - מצורפים לתרגיל קבצי קלט ופלט לדוגמא, ניתן להריץ את התוכנה על הקלט ולהשוות עם הפלט המצורף.
- <u>שימו לב</u>: התוכנית שלכם תיבדק על קלטים שונים מקבצי הדוגמא הנ"ל, שיהיו ארוכים ויכללו מקרי קצה שונים. לכן,
 מומלץ מאוד לייצר בעצמכם קבצי קלט, לבדוק את התוכנית עליהם, ולוודא שהיא מטפלת נכון בכל מקרה הקצה.

<u>הגשה:</u>

חלק יבש+ חלק רטוב: ■

הגשת התרגיל הנה <u>אך ורק</u> אלקטרונית דרך אתר הקורס. יש להגיש קובץ **ZIP** שמכיל את הדברים הבאים:

- בתיקייה הראשית:
- ס קבצי ה-Source Files שלכם (ללא הקבצים שפורסמו). ⊙
- קובץ PDF אשר מכיל את הפתרון היבש. מומלץ להקליד את החלק הזה אך ניתן
 להגיש קובץ PDF מבוסס על סריקה של פתרון כתוב בכתב יד. שימו לב כי במקרה של כתב לא קריא, כל החלק השני לא תיבדק.
 - קובץ submissions.txt, המכיל בשורה הראשונה את שם, תעודת הזהות וכתובת הדוא"ל של השותף הראשון ובשורה השנייה את שם, תעודת הזהות וכתובת הדוא"ל של השותף השני. לדוגמה:

John Doe 012345678 doe@cs.technion.ac.il Henry Taub 123456789 taub@cs.technion.ac.il

■ שימו לב כי אתם מגישים את כל שלושת החלקים הנ"ל.

- שין להשתמש בפורמט כיווץ אחר (לדוגמה RAR), מאחר ומערך הבדיקה האוטומטי אינו יודע לזהות פורמטים אחרים.
- יש לוודא שכאשר נכנסים לקובץ הזיפ הקבצים מופיעים מיד בתוכו ולא בתוך תיקיה שבתוך קובץ הזיפ. עבור הגשה שבה הקבצים יהיו בתוך תיקייה, הבדיקה האוטומטית לא תמצא את הקבצים ולא תוכל לקמפל ולהריץ את הקוד שלכם ולכן תיתן אוטומטית 0.
 - לאחר שהגשתם, יש באפשרותכם לשנות את התוכנית ולהגיש שוב.
 - ההגשה האחרונה היא הנחשבת.
 - הגשה שלא תעמוד בקריטריונים הנ"ל תפסל ותקנס בנקודות!
 - אחרי שאתם מכינים את ההגשה בקובץ zip מומלץ מאוד לקחת אותה לשרת ולהריץ את הבדיקות שלכם עליה כדי לוודא שאתם מגישים את הקוד שהתכוונתם להגיש בדיוק (ושהוא מתקמפל).

<u>דחיות ואיחורים בהגשה:</u>

- דחיות בתרגיל הבית תינתנה אך ורק לפי תקנון הקורס.
- י 5 נקודות יורדו על כל יום איחור בהגשה ללא אישור מראש. באפשרותכם להגיש תרגיל באיחור של עד 5 ימים ללא אישור. תרגיל שיוגש באיחור של יותר מ-5 ימים ללא אישור מראש יקבל 0.
 - במקרה של איחור בהגשת התרגיל יש עדיין להגיש את התרגיל אלקטרונית דרך אתר הקורס.
 - בקשות להגשה מאוחרת יש להפנות למתרגל האחראי בלבד בכתובת להגשה מאוחרת יש להפנות למתרגל האחראי בלבד בכתובת לאחר קבלת אישור במייל על הבקשה, מספר הימים שאושרו לכם נשמר אצלנו. לכן, אין צורך לצרף להגשת התרגיל אישורים נוספים או את שער ההגשה באיחור.

בהצלחה!